

Discurs en la plaça de Caixers

21 de maig de 1921

No és costum quan es rep un homenatge així que el presencie el propi interessat, però en el cas present he de donar una explicació sobre el seu significat.

Jo vaig suplicar a l'alcalde que donara el meu nom a la plaça de Caixers.

A més, entenc que estos homenatges no es mesuren pel valor del punt on se celebra l'acte, sinó per l'entusiasme demostrat en els seus concurrents.

Quan jo vaig nàixer no existia la plaça de la Reina, en canvi sí la de Caixers.

Tot i que tots els carrers i places són iguals per a mi, perquè totes pertanyen a València, que és la meua mare, he tingut l'egoisme de demanar que fora esta plaça la que ostentara el meu nom, perquè és el centre de major activitat, la que ha de ser el punt de partida de la reforma interior, i també perquè en esta plaça, i precisament a la casa on la làpida ha sigut col·locada, vaig nàixer al món literari, lluitant pels meus ideals en aquell setmanari que es titulava *La Bandera Federal* i la redacció de la qual estava situada en el segon pis d'esta casa.

Jo demane que es comencen les reformes de què us ha parlat l'alcalde per esta plaça, perquè, com a nascut entre comerciants i fill d'un d'ells, res millor que s'ajude el moviment comercial de les grans urbs, que faciliten per àmplies vies el trànsit comercial.

Com no soc un ocell de pas; soc fill de València, i sabeu que soc valencià, tinc dret a creure queestic en ca ma mare, amb l'esperança sempre de ser tractat com a bon fill i que les meues cendres puguen algun dia descansar en la meua estimada València.